

Sygnatura akt: V GC 1026/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 27 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2023 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa **G. Z., B. Z. i W. Z.**

przeciwko **M. D.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego M. D. na rzecz powodów G. Z., B. Z. i W. Z. kwotę 23 700,85 zł (dwadzieścia trzy tysiące siedemset złotych osiemdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 23 370,00 zł od dnia 12 września 2022 r. do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego M. D. na rzecz powodów G. Z., B. Z. i W. Z. kwotę 4 803,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt V GC 1026/22

UZASADNIENIE

Powodowie G. Z., B. Z. i W. Z., reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika złożyli w dniu 16.11.2022r. (data wpływu) w Sądzie Rejonowym w Kaliszu pozew przeciwko M. D.

o zapłatę kwoty 23.700,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 23.370,00 zł od dnia 12.09.2022r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powodowie wskazali, że ich roszczenie wynika z wykonanych na rzecz pozwanego usług księgowych.

W dniu 25.11.2022r. Starszy Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt V GNc 3048/22, którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Dnia 12.12.2023r. (data wpływu) pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na swoją rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, iż wypowiedział powodom łączącą strony umowę o świadczenie usług księgowych i przekazał prowadzenie tych usług do innego biura rachunkowego. W okresie wypowiedzenia powodowie mieli świadczyć jedynie usługi płacowe, zaś usługi księgowe były świadczone przez inne biuro.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 05.01.2023r. (data wpływu) powodowie podtrzymali dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powodowie G. Z., B. Z. i W. Z. prowadzą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą Biuro (...) s.c. Rachmistrz G. Z., B. Z. i W. Z. w O. W.. Prowadzą działalność m.in. w zakresie świadczenia usług księgowych i płacowych. Pozwany M. D. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w O. W.. w oparciu o wpis do (...).

Fakty bezsporne.

W dniu 02.01.2019r. strony zawarły umowę nr (...) na prowadzenie dokumentacji księgowej, płacowej i ubezpieczeniowej. Jej przedmiotem było prowadzenie ksiąg rachunkowych, ewidencji księgowej, ustalanie wysokości należnych podatków i składek ZUS, przekazywanie do właściwego urzędu skarbowego deklaracji związanych z rozliczeniem podatku VAT, sporządzanie listy płac pracowników pozwanego oraz rachunków dla zatrudnionych na podstawie innych umów, przygotowywanie informacji o zaliczce miesięcznej na podatek dochodowy od wykonanych wypłat, przekazywanie do ZUS deklaracji rozliczeniowych i dokumentów zgłoszeniowych pracowników i zleceniobiorców, prowadzenie kartotek wynagrodzeń oraz sporządzanie i przesyłanie do właściwego urzędu skarbowego PIT-11 i raportów (...) oraz rocznych deklaracji z tytułu wypłaty wynagrodzeń. Miesięczne wynagrodzenie ustaliły na kwotę 8.000,00 zł netto, przy czym mogła ona ulec zmianie z jednomiesięcznym uprzedzeniem. Pozwany zobowiązał się do zapłaty tej należności w terminie do 10-go dnia każdego miesiąca za miesiąc, w którym usługa została wykonana. Umowa została zawarta na czas nieokreślony, z możliwością jej rozwiązania z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia. Strony uzgodniły, że za czynności dodatkowe, nieobjęte zakresem umowy powodowi będzie przysługiwało wynagrodzenie określone w załącznikach nr 2 i 3.

Dowód: umowa wraz z załącznikami k. 10-15.

Dnia 12 lipca 2022 r. strony podpisały aneks do zawartej wcześniej umowy, w który ustaliły kwotę wynagrodzenia za świadczone przez powodów usługi na kwotę 19.000,00 zł netto.

Dowód: aneks do umowy wraz z załącznikami k. 16-18.

Mailem z dnia 24.08.2022r. pozwany wypowiedział powodowi umowę z dnia 15.05.2015r. W odpowiedzi z dnia 25.08.2022r. powód B. Z. napisał, że powodowie przyjmują wypowiedzenie pozwanego do wiadomości. Jednocześnie wskazał zakres obowiązków w postaci usługi dotyczącej zobowiązań podatkowych pozwanego za sierpień 2022r. oraz wyliczenie wynagrodzeń za wrzesień 2022r., które będą wykonane we wrześniu na rzecz pozwanego, na co pozwany wyraził zgodę. Podał, że dokumenty dotyczące sierpnia będą odbierane do dnia 31.08.2022r., za wyjątkiem faktur sprzedaży, które będą odbierane do dnia 15.09.2022r. Oświadczył również, że ostatnim dniem obowiązywania umowy będzie dzień 30.09.2022r. Wskazał nadto, iż otrzymane oświadczenie woli traktują jako wypowiedzenie umowy nr (...) z dnia 02.01.2019r.

Dowód: korespondencja elektroniczna k. 19-20, 36.

W okresie wypowiedzenia w ramach łączącej strony umowy powodowie dokonali rozliczenia podatkowego pozwanego za sierpień 2022r. oraz usług płacową za wrzesień 2022r. W zakres usług wchodziło wysłanie deklaracji podatkowej, czyli pliku (...) za sierpień 2022r., wyliczenie podatku dochodowego za sierpień 2022r., rozliczenie składek ZUS za sierpień 2022r., rozliczenie podatku od wynagrodzeń pracowników za sierpień 2022r., rozliczenie wynagrodzeń za sierpień 2022r. oraz poinformowanie stron umowy o wartości zobowiązań. Zgodnie z obowiązującymi zasadami

we wrześniu 2022r. rozliczali podatkowo i ZUS-owo miesiąc poprzedni. Do 15.09.2022r. kompletowali dokumenty dotyczące sprzedaży w sierpniu 2022r.

Dowód: zeznania powoda B. Z. k. 68v-69, e-protokół rozprawy z dnia 27.02.2023r., 00:02:39-00:17:10.

W dniu 01.09.2022r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 19.000,00 zł netto, tj. 23.370,00 zł z terminem płatności przypadającym na dzień 11.09.2022r. tytułem usług księgowych wykonanych we wrześniu 2022r.

Dowód: faktura k. 8.

Pozwany odmówił zapłaty wskazując, że umowa została rozwiązana w sierpniu, a wszelkie czynności za wrzesień wykonywało już inne biuro rachunkowe. Wskazał, że w drodze porozumienia może zapłacić za usługi płacowe/kadrowe, gdyż tylko takie powodowie wykonali.

Dowód: korespondencja elektroniczna k. 34-35, faktura pro forma k. 37, zeznania pozwanego M. D. k. 69-69v, e-protokół rozprawy z dnia 27.02.2023r., 00:17:14-00:26:00.

Dnia 07.10.2022r. powodowie wydali upoważnionemu przez pozwanego pracownikowi posiadane dokumenty księgowe związane z wykonywaniem umowy.

Dowód: oświadczenie k. 49, protokół wydania dokumentów wraz z załącznikami k. 51-53.

Pismem z dnia 10.10.2022r. powodowie poinformowali Urząd Skarbowy w O. W.. o zakończeniu współpracy z pozwanym. Wskazali, że ostatnim miesiącem rozliczanym w zakresie podatku dochodowego i podatku VAT był sierpień 2022r., zaś w zakresie podatków i wynagrodzeń pracowniczych był wrzesień 2022r.

Dowód: pismo k. 50.

Pismem z dnia 26.10.2022r. powodowie reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika wezwali pozwanego do uregulowania w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania faktury VAT nr (...), pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pozwany odebrał wezwanie w dniu 28.10.2022r.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem jego doręczenia k. 9.

Pozwany nie uregulował żądanej pozwem należności.

Fakt bezsporny.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Sąd uznał je za wiarygodne w całości. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła jego wątpliwości. Ponadto, Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zeznań powoda B. Z. oraz częściowych zeznań pozwanego M. D..

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom powoda B. Z., bowiem w sposób logiczny i spójny uzupełniły materiał dowodowy oparty na dokumentach.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego M. D. w zakresie w jakim twierdził on, iż powodowie we wrześniu 2022r. nie świadczyli na jego rzecz usług innych niż kadrowe i płacowe, albowiem z korespondencji elektronicznej prowadzonej między stronami oraz informacji skierowanej do Urzędu Skarbowego w O. W., jasno wynika, że w tym miesiącu wykonywane były również usługi dotyczące zobowiązań podatkowych. Zaś z faktury pro forma załączonej przez pozwanego do sprzeciwu nie wynika, jakie usługi i w jakim okresie były dla niego wykonywane przez inne biuro rachunkowe.

Sąd zważył, co następuje :

W przedmiotowej sprawie powodowie dochodzili od pozwanego zapłaty wynagrodzenia za usługę księgową wykonaną w miesiącu wrześniu 2022r.

Bezsporne pomiędzy stronami było, że łączyła je umowa z dnia 02.01.2019r. nr 1/KH/2019 na prowadzenie dokumentacji księgowej, płacowej i ubezpieczeniowej, którą Sąd zakwalifikował, jako umowę o świadczenie usług.

Zgodnie treścią art. 750 kc do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Przepis ten odsyła zatem do przepisów art. 734§1 kc i art. 735§1 kc. Pierwszy z nich stanowi, że przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Drugi przepis wskazuje natomiast, że jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Przy czym jeżeli nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy. Zaś stosownie do brzmienia art. 744 kc w razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub z przepisów szczególnych. Przepis art. 750 kc dotyczy, co do zasady, takich umów o świadczenie usług, których przedmiotem jest dokonywanie czynności faktycznych lub czynności faktycznych i prawnych (tak wyrok SN dnia 05.12.2013r., V CSK 30/13).

W przedmiotowej sprawie okoliczności związane z zawarciem przez strony umowy nie były sporne. Poza sporem pozostawała również wysokość wynagrodzenia oraz sam fakt i data jej wypowiedzenia.

Pozwany zakwestionował natomiast wysokość należności wynikającej z faktury VAT podnosząc, iż powodowie we wrześniu 2022r. wykonali jedynie usługę kadrowo-płacową, gdyż rozliczenie podatkowe zlecił innemu biurowi rachunkowemu.

Z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że umowa została przez pozwanego wypowiedziana ze skutkiem na dzień 30.09.2022r. Pozwany przyznał, że powodowie wykonali na jego rzecz usługi kadrowe i płacowe zgodnie z ustaleniami. Zakwestionował natomiast wykonanie przez nich usług księgowych. Jednakże z informacji przekazanej do Urzędu Skarbowego w O. W. i zeznań powoda B. Z., nie kwestionowanych przez pozwanego (art. 210§2 kpc i art. 230 kpc) jednoznacznie wynika, że współpracę z pozwanym powodowie zakończyli z dniem 30.09.2022r. Sam fakt, że pozwany równolegle zlecił prowadzenie swoich spraw księgowych innemu podmiotowi nie może stanowić przesłanki do pozbawienia powodów wynagrodzenia za wykonane przez nich czynności.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał roszczenie powodów za udowodnione co do zasady i co do wysokości.

O odsetkach od należności głównej Sąd orzekł na podstawie art. 7 ust. 1-3 ustawy z dnia 08.03.2013r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2021 poz. 424 t.j.) Zgodnie z zapisami widniejącymi na fakturze termin jej zapłaty upływał 11.09.2022r. Zatem odsetki należą się powodom od dnia następnego, tj. 12.09.2022r.

Stosownie do treści przepisu art. 10 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, rekompensata za koszty odzyskiwania należności, stanowiąca równowartość kwoty 70 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego jest wyższa niż 5.000,00 zł, ale niższa niż 50.000,00 zł.

Powodom należna jest więc także kwota 330,85 zł stanowiąca równowartość kwoty 70,00 euro tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, zgodnie z żądaniem pozwu. Przy czym rekompensata ta przysługuje powodom bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione (por. uchwała SN z dnia 11.12.2015r., III CZP 94/15).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.186,00 zł obliczona zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2019 r., poz. 785), koszty zastępstwa procesowego stron

w kwocie po 3.600,00 zł obliczone zgodnie z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz kwota po 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa powoda wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.).

Pozwany przegrał proces w całości dlatego też w całości winieni ponieść jego koszty. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od niego na rzecz powodów kwotę 4.803,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława